

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Sandhed, Storhed og Skønhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 48. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_312_2-txt-shoot-idm752.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Bedst falder vist Talen om Skønhed, naar vi henføre den til *Eenhedens* evige Grundsætning, hvor den ustridig har hjemme, thi hvor vi ingen Eenhed synes at finde, der finde vi heller ingen Skønhed, og hvad vi finde skønt, ønske vi naturlig at forene, eller hvor det ei gaaer an, dog at forbinde med os. Nu er det sikkert nok, at vi ingen Forbindelse ønske uden med hvad vi elske, og forsaavidt vi elske det, og ligesaa vist er Kiærlighed det levende Udtryk for Forening, saa vi heraf see, hvad vi desuden veed med os selv, at vi Intet kan elske, uden forsaavidt at finde det skønt, og neppe nok finde noget skønt, uden forsaavidt at elske det. Da nu Kiærlighed og Villie, som i Modersmaalet, saa i Hjertet, komme ud paa Eet, saa Villien kun er Kiærligheden i en bestemt Retning, og aldeles afhængig af den, saa seer man let, at det er en *Samvittigheds-Sag*, hvad og i hvilken Grad man finder Noget 49skiønt, samt at det er vor unægtelige Pligt at finde Sandheden skøn over Alt, da det følger af sig selv, naar vi elske den af ganske Hjerte. Sandheds vise Raad er: troe mig! Hans Herrebud: lyd mig! Hans Fader-Stemme som forener og forklarer Alt: *opelsk dig i mig!*